

นรุตม์ วีรุตมเสน 2552: การลดมูลค่าวัสดุคงคลังประเภทอะไหล่สำหรับการซ่อมบำรุง
เครื่องจักรผลิตยางรถยนต์ ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
วิศวกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ปรชานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์
พัชรภรณ์ ฉญาณภีร์, D.Tech.Sc. 131 หน้า

การบริหารจัดการวัสดุคงคลังประเภทอะไหล่ให้มีระดับที่เหมาะสมต่อความต้องการเป็นอีก
กระบวนการจัดการที่โรงงานอุตสาหกรรมในปัจจุบันให้ความสำคัญ อันเนื่องมาจากวัสดุคงคลัง
ประเภทอะไหล่ นั้นเป็นหนึ่งในต้นทุนการผลิต และสภาพการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้นในปัจจุบัน
โรงงานอุตสาหกรรมใดสามารถลดหรือควบคุมต้นทุนในการผลิต ได้ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบในการ
แข่งขันทางธุรกิจ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการจัดการวัสดุคงคลังประเภทอะไหล่ให้กับ
โรงงานกรณีศึกษา ซึ่งแบ่งส่วนการศึกษาวิจัยออกเป็น การเสนอแนวทางการพิจารณาลำดับ
ความสำคัญวัสดุคงคลังประเภทอะไหล่ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ DEA และ AHP ในการกำหนด
หลักเกณฑ์ในการคัดกรองและจัดกลุ่มวัสดุคงคลัง และเสนอวิธีการกำหนดนโยบายสั่งซื้อวัสดุ
คงคลังแบบพื้นฐาน

จากผลการวิจัยสามารถกำหนดลำดับอะไหล่ออกเป็น 4 ลำดับ คือ กลุ่ม A เท่ากับ 10
รายการ กลุ่ม B เท่ากับ 45 รายการ กลุ่ม C เท่ากับ 158 รายการ และลำดับความสำคัญต่ำกว่า C
เท่ากับ 10,297 รายการ จากรายการอะไหล่ทั้งหมด 10,510 รายการ และจากการกำหนดนโยบาย
การสั่งซื้อวัสดุคงคลังแบบพื้นฐานในกลุ่มอะไหล่ลำดับความสำคัญ A พบว่ามูลค่าอะไหล่รวม
ลดลงจาก 6,401,096 บาท เหลือ 5,875,883 บาท คิดเป็นมูลค่าที่ลดลงร้อยละ 8.2 ของมูลค่าอะไหล่
เมื่อเทียบกับมูลค่าอะไหล่ตามนโยบายการสั่งซื้อของโรงงานกรณีศึกษาเดิม

คำหลัก : แบบจำลองถ่วงน้ำหนัก เชิงเส้นตรง การวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น การสั่งซื้อวัสดุคงคลัง
แบบพื้นฐาน

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่อประธานกรรมการ